

Strategiczna OOŚ

2013-10-29

Zasady i rola przeprowadzania strategicznej oceny oddziaływania na środowisko

Zasady przeprowadzania strategicznej oceny oddziaływania na środowisko określa ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (ustawa ooś).

Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko jest postępowaniem, które przeprowadza się dla określonych rodzajów dokumentów opracowywanych lub przyjmowanych przez organy administracji lub inne podmioty wykonujące funkcje publiczne. Do ww. dokumentów należą:

1. Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju, studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, plany zagospodarowania przestrzennego oraz strategię rozwoju regionalnego;
2. Polityki, strategię, plany lub programy w dziedzinie przemysłu, energetyki, transportu, telekomunikacji, gospodarki wodnej, gospodarki odpadami, leśnictwa, rolnictwa, rybołówstwa, turystyki i wykorzystywania terenu, wyznaczające ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
3. Pozostałe polityki, strategię, plany i programy, jeżeli ich realizacja może spowodować znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000 jeżeli nie są one bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynikają z tej ochrony;
4. Dokumenty inne niż wymienione, jeżeli wyznaczają one ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko lub gdy realizacja ich postanowień może spowodować znaczące oddziaływanie na środowisko.

Przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest też wymagane w przypadku wprowadzania zmian do już przyjętych ww. dokumentów.

W szczególnych przypadkach, opisanych w art. 48 ustawy ooś, możliwe jest odstąpienie od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Informację o odstąpieniu od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko organ opracowujący projekt dokumentu powinien podać do publicznej wiadomości bez zbędnej zwłoki.

Pierwszym etapem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko. Organ opracowujący projekt dokumentu, w zależności od jego rodzaju, dokonuje uzgodnienia z:

właściwym organem środowiskowym:

- Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska lub
- regionalnym dyrektorem ochrony środowiska,

właściwym organem inspekcji sanitarnej:

- Głównym Inspektorem Sanitarnym lub
- państwowym wojewódzkim inspektorem sanitarnym lub
- państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym,

oraz – w przypadku, gdy planowana realizacja danego dokumentu dotyczy obszarów morskich – z właściwym dyrektorem urzędu morskiego.

Prognozę można określić jako odpowiednik raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, który jest przygotowywany w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. Zakres prognozy szczegółowo reguluje ustawa ooś, niemniej musi ona zawierać następujące elementy:

- analiza projektu dokumentu pod kątem potencjalnych oddziaływań na środowisko,
- analiza i ocena istniejącego stanu środowiska,
- charakterystyka oddziaływań na środowisko,
- przedstawienie rozwiązań alternatywnych,
- prezentacja rozwiązań zapobiegających, ograniczających lub kompensujących negatywne dla środowiska działania,
- ocena możliwości wystąpienia oddziaływania transgranicznego,
- prezentacja metod zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycja metod analizy skutków środowiskowych realizacji dokumentu,
- streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Kolejnym elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest opiniowanie przedstawionego dokumentu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Opinie przygotowują te same organy, które brały udział w uzgadnianiu zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie.

Szczególne zasady opiniowania obowiązują w odniesieniu do projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, a wynikają one z ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Obowiązkowym komponentem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest udział społeczeństwa. Do publicznej wiadomości powinny zostać podane informacje dotyczące:

- przystąpienia do opracowywania projektu dokumentu i o jego przedmiocie;
- możliwości zapoznania się z projektem dokumentu, prognozą i dostępnymi, na danym etapie, stanowiskami innych organów oraz o miejscu, w którym są one wyłożone do wglądu;
- możliwości składania uwag i wniosków;
- sposobie i miejscu składania uwag i wniosków oraz o co najmniej 21-dniowym terminie ich składania;
- organu właściwego do rozpatrzenia uwag i wniosków;
- postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli jest prowadzone.

Szczególne zasady wnoszenia uwag i wniosków w postępowaniu z udziałem społeczeństwa obowiązują w odniesieniu do projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, a wynikają one z ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Przed przyjęciem dokumentu podmiot opracowujący jego projekt bierze pod uwagę ustalenia zawarte w prognozie, opinie organów oraz rozpatruje uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa.

Do przyjętego dokumentu załącza się pisemne podsumowanie zawierające uzasadnienie wyboru przyjętego dokumentu w odniesieniu do rozpatrywanych rozwiązań alternatywnych, a także informację, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

- ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko,
- opinie właściwych organów,
- zgłoszone uwagi i wnioski społeczeństwa,
- wyniki postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,
- propozycje dotyczące metod i częstotliwości przeprowadzania monitoringu skutków realizacji postanowień dokumentu.

Organ opracowujący projekt dokumentu jest obowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko.

Projekt dokumentu nie może zostać przyjęty, jeżeli ze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wynika, że może on znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, a nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (nadrzędny interes publiczny, brak rozwiązań alternatywnych, zapewnienie wykonania kompensacji).

Międzynarodowym instrumentem prawnym poświęconym ocenom oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym dla planowanych przedsięwzięć mogących znacząco negatywnie oddziaływać na terytorium innego państwa jest Konwencja z Espoo¹. Do Konwencji z Espoo został podpisany Protokół Strategiczny², którego postanowienia stosuje się w odniesieniu do projektów dokumentów strategicznych, tj. planów, programów, polityk, w tym również w przypadku, gdy skutki realizacji takiego dokumentu mogłyby ujawnić się na terytorium innego państwa.

Konwencja z Espoo i Protokół Strategiczny zostały sporządzone w ramach Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ). Polska jest Stroną obydwu wymienionych wyżej instrumentów prawnych. Na początku 2016 roku opublikowany został film promujący Protokół Strategiczny stworzony przez EKG ONZ w ramach europejskiego programu 'Greening the Economies in the European Neighbourhood' (EaP GREEN) zawierający między innymi:

- opis przebiegu procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w tym również w kontekście transgranicznym;
- zalety stosowania jego zapisów;
- jego potencjał jako narzędzia do wdrażania zielonej gospodarki.